

מ"ת 5029/08/14 - ד' ד' נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 5029-08-14 מדינת ישראל נ' ד'

בפני	כב' השופט אורי גולדקורן
המבקש	ד' ד' ע"י ב"כ עו"ד מרק רוזן
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד גלית טגרט

החלטה

החלטה בבקשה מס' 8: בקשה לעיון חוזר - לשינוי חלופת המעצר של המבקש ולשחרורו לביצוע עבודות שירות.

1. ביום 12.3.2014 הורשע המבקש בת"פ 31933-08-13 (להלן: התיק הראשון) בביצוע עבירות איומים ותקיפה הגורמת חבלה ממש - בן זוג, ונגזר עליו, בין השאר, עונש של מאסר בפועל לתקופה של שלושה חודשים. נקבע כי המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות (להלן: הממונה), כי על המבקש החובה לבצע עבודות אלו וכי במידה ולא יעשה כן, או בהתאם לשיקול דעת הממונה אם ימצא עילה, ניתן יהא להמיר במאסר בפועל.

2. ביום 7.8.2014 הוגש נגד המבקש כתב האישום בת"פ 5010-08-14 (להלן: התיק השני) בגין ביצוע עבירת איומים בתאריכים 3.8.2014 ו-4.8.2014, ובקשה למעצרו עד תום ההליכים, במסגרת תיק מ"ת 5029-08-14 המתברר בפני.

עד ליום 2.9.2014 שהה המבקש במעצר, ובהחלטה מיום 1.9.2014 הוריתי על שחרורו לחלופת מעצר של מעצר בית בבית הוריו עד לדין נוסף, שבו ייבחן תסקיר שירות המבחן וייקבע האם יש מקום להמשיך בחלופת המעצר. בהחלטה הובהר כי השחרור לחלופה הינו זמני בלבד, וכי מדובר ב"תקופת המתנה" לקבלת התסקיר. כך אף הוזכר בהחלטת בית המשפט המחוזי בחיפה מיום 2.9.2014 (עמ"ת 4924-09-14), בה נדחה ערר שהגישה המשיבה על החלטתי האמורה. יוער כי בתסקיר מיום 29.9.2014 המליץ שירות המבחן על המשך מעצר הבית של המבקש בתנאים שנקבעו בהחלטתי מיום 1.9.2014.

3. המבקש זומן על-ידי הממונה לשימוע שנועד להתקיים ביום 27.10.2014, לשם קבלת החלטה על ביצוע

הפסקה מינהלית של עבודות השירות שנגזרו עליו בתיק הראשון, לאור התקיימות אחד המקרים המפורטים בסעיף 51ט(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

בטרם הגיע מועד השימוע, הגיש המבקש ביום 30.9.2014 בקשה לעיון חוזר (להלן: הבקשה הראשונה), בה עתר להורות על ביטול מעצר הבית מדי יום בין השעות 07:30 ועד 16:00, על מנת לאפשר לו להשלים ביצוע עבודות השירות, כחלק מהעונשים שהוטלו עליו בתיק הראשון. טענתו המרכזית של המבקש הייתה כי מעצרו במסגרת התיק השני וחלופת המעצר עליה הוחלט ביום 1.9.2014 הם שמנעו את התייצבותו לריצוי עונשו בעבודות שירות, וכי סיכויי בשימוע למנוע את ההפסקה המינהלית יהיו טובים יותר אם יעתר בית המשפט לבקשתו ויאפשר לו לצאת ל"חלון התאוררות" בו יוכל לבצע עבודות אלו.

4. הדיון בבקשה הראשונה התקיים ביום 5.10.2014. בהחלטתי מאותו יום לא נעתרתי לבקשה וקבעתי כי אין להתערב, ולו באופן עקיף, בהחלטת הממונה אודות הפסקה מינהלית של עבודת השירות הצפויה להינתן לאחר שביום 27.10.2014 יתקיים שימוע. ציינתי כי רק לאחר שתתקבל ההחלטה, יהא טעם לדון בבקשה להקלת תנאי השחרור לחלופת מעצר שנקבעו בתיק זה ביום 1.9.2014, וכי שמורה למבקש הזכות להגישה פעם נוספת לאחר שתינתן החלטת הממונה על-פי סעיף 51 לחוק העונשין.

5. ביום 27.10.2014 התקיים למבקש שימוע במשרדי הממונה, ובעקבותיו המליץ עורך השימוע לממונה על ביצוע הפסקה מינהלית של עבודות השירות. בנימוקי המלצתו של עורך השימוע נכתב:

"העו"ש שוהה היום במעצר בית בתיק נוסף בגין איומים, עבירה אותה ביצע במהלך ריצוי ע"ש וכיום נמצא בתנאים שאינם מאפשרים המשך ריצוי מאסרו בע"ש. לאור האמור אין מנוס מלהמליץ על הפסקה מינהלית".

6. ביום 30.10.2014 הגיש המבקש את הבקשה הנוכחית, לשינוי תנאי חלופת המעצר באופן שיאפשר לו לרצות את עונש המאסר שנגזר עליו בתיק הראשון בדרך של עבודות שירות. במסגרת נימוקי הבקשה נטען כי היא הוגשה לאור החלטתי מיום 5.10.2014, וכי במידה והבקשה לא תתקבל - צפוי המבקש לרצות את יתרת עונש המאסר בתיק הראשון מאחורי סורג ובריח, במקום בעבודות שירות, בשעה שהיעתרות לבקשה - עשויה למנוע החלטה של הממונה על הפסקה מינהלית של עבודות השירות.

היום התקיים דיון בבקשה. בא-כוח המבקש הסביר כי המבקש נקלע למילכוד, אשר רק היעתרות לבקשה עשויה לחלצו ממנו. המשיבה התנגדה לבקשה, חזרה על טענותיה בדיון שהתקיים בבקשה הראשונה, הדגישה כי לא ניתן לתת אמון במבקש, אשר במהלך ביצוע עבודות שירות ביצע את העבירות נשוא התיק השני, והפנתה לפסיקת בית המשפט העליון בבש"פ 1782/13 חליחל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 10.3.2013).

7. בהחלטתי בבקשה הראשונה קבעתי כי אין בכוונתי להתערב, ולו בדרך עקיפה, בהחלטת הממונה, הצפויה

להינתן לאחר קיום השימוע. נכון להיום, טרם נתן הממונה את החלטתו, וכל שיש בפניו הינו המלצתו של עורך השימוע. לו הייתי מחליט היום לדחות או לקבל את הבקשה שבפני, הייתה עשויה להיות לכך השפעה על החלטת הממונה, בטרם בואו לקבוע אם התקיימו תנאי סעיף 51ט לחוק העונשין. ודוק: היעדרות בית המשפט לבקשה, כמו גם דחייתה, עשויות להתפרש כמעין-המלצה לממונה. סבורני כי אין הדבר רצוי. בנוסף לכך, היכולת ה"טכנית" של המבקש להתייצב לביצוע עבודות השירות (דהיינו, אי היותו כבול למעצר הבית) אינה השיקול היחיד העומד בפני הממונה בטרם יכריע אם להיעתר או לדחות את המלצת עורך השימוע.

8. לפיכך, אינני נעתר לבקשה. כאמור בהחלטתי הקודמת, לאחר שתתקבל החלטת הממונה רשאי המבקש להגיש בקשה נוספת לעיון חוזר.

ניתנה היום, כ' חשוון תשע"ה, 13 נובמבר 2014, בהעדר
הצדדים.